

Hayatı anladım ben, meğerse zaman gerekliymiş
Ömür dönencesinde dönüp gerçeği görmeye
Tükenmek ve düşmek, üstünde tepinmeler
Yerde nefes almaya çalışırken tozdan körelmeler

Çırpınırsın bataklığa düşen ördek gibi
Aşka küstersin çamura bulanmış yırtık bir gömlek giyip
Zaten hatıralar çanak ve çömlek gibi
Çocukluğuna uzanırsın kilden bir örnek verip

Sanat ve hayat arasında hep gidip geldim
Bu bilinmezlik kavramlarının boşluğunda eğildim ben
Değildim eski ben
Artık inandığım gerçeklerim çömlekçinin çarkıyla şekillendi

Toz, toprak, kil alevle harman
Onur, inanç, umut gönülde ferman
Hatıralar ve zaman, kalem ve dilde kelam
Tüm geçen yıllar Ozbi'den selam (Ozbi'den selam, Ozbi'den selam
)